

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6504/2025
04.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Јелена Павловић, адвокат из ..., са умешачем на страни тужилаца ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Младен Домазец, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању и утврђењу, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против решења Апелациног суда у Београду Гж 5846/24 од 05.11.2024. године, у седници већа одржаној 04.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ решења Апелациног суда у Београду Гж 5846/24 од 05.11.2024. године и Вишег суда у Београду П 516/12 од 19.06.2024. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 516/12 од 19.06.2024. године, одбачен је предлог туженог ВВ из ... за понављање поступка поднет дана 30.12.2019. године.

Апелациони суд у Београду је решењем Гж 5846/24 од 05.11.2024. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба парничног поступка и повреде материјалног права.

Умешачи су дали одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу одредбе члана 408. у вези члана 420. став 1. и 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Вишег суда у Београду П 516/12 од 06.06.2013. године, која је исправљена решењима истог суда од 05.04.2014. године и од 10.12.2014. године, у парници тужиле ЂЂ, као правне следбенице покојне ЕЕ, делимично је усвојен тужбени захтев и ставом првим изреке раскинут је уговор о доживотном издржавању закључен 13.11.1993. године, између туженог ВВ као даваоца

издржавања и покојних ЕЕ и ЖЖ, као прималаца издржавања. Ставом другим изреке, утврђено је да је тестамент пред сведоцима покојног ЖЖ од 13.11.1991. године, ништав у делу ближе означен у овој пресуди. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се утврди да је писани тестамент пред сведоцима покојног ЖЖ од 13.11.1991. године ништав у целости због неспособности тестатора за расуђивање. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиље да се утврди да је тестаментом покојног ЖЖ од 13.11.1991. године повређен нужни наследни део ЕЕ, те да се смањи располагање овим тестаментом и одреди да нужни наследни део ЕЕ представља $\frac{1}{4}$ целокупне заоставштине наведене у овом ставу. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка, а ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди да је власник стана у улици ... број .., стан број .. са уделом од $\frac{1}{2}$ дела по основу брачне тековине. Пресудом Апелациног суда у Београду Гж 763/15 од 18.05.2015. године, потврђена је пресуда Вишег суда у Београду П 516/12 од 06.06.2013. године у ставу првом и петом изреке, а укинута је у ставу другом, трећем и шестом изреке и одбачена тужба тужиље у делу у којем је тражила да се утврди да је тестамент покојног ЖЖ пред сведоцима од 13.11.1991. године ништав у целости због неспособности тестатора за расуђивање, док је усвојен тужбени захтев тужиље ЕЕ чији је правни следбеник ЋЋ и утврђено да је ЕЕ власник по основу брачне тековине на $\frac{1}{2}$ удела наведене непокретности. Одбачена је као недозвољена жалба ЋЋ као правног следбеника ЕЕ против пресуде Вишег суда у Београду у ставу првом и другом изреке, због непостојања правног интереса. Врховни касациони суд је пресудом Рев 1822/15 од 18.11.2016. године одбио као неосновану ревизију туженог.

Тужени је 30.12.2019. године поднео предлог за понављање правноснажно окончаног поступка на основу члана 426. став 3. и 10. Закона о парничном поступку, са разлога што тужиља ЋЋ није била жива у време доношења првостепене пресуде П 516/12 од 06.06.2013. године и другостепене пресуде Гж 763/15 од 18.05.2015. године, с обзиром да је преминула дана 26.08.2010. године, тако да су наведене судске одлуке донете у поступку са странком која није могла бити странка у поступку, нити је исту странку могао да заступа пуномоћник коме је дала овлашћење за заступање, јер пуномоћје престаје смрћу странке. Тужени тврди да је за смрт ЋЋ сазнао тек у другој половини 2019. године.

Првостепени суд је одбацио предлог туженог за понављање поступка од 30.12.2019. године налазећи да је предлог непотпун и неблаговремен, с обзиром да у предлогу за понављање поступка није наведен законски основ за понављање поступка како је то предвиђено чланом 429. став 2. ЗПП, а истовремено предлог је поднет по протеклу рока прописаном одредбом члана 429. истог закона.

Другостепени суд је потврдио првостепено решење прихватајући као правилне делимично изнете разлоге првостепеног суда. По оцени другостепеног суда предлог за понављање поступка није непотпун имајући у виду да из садржине предлога произлази да се понављање поступка тражи из разлога наведених одредбом члана 426. став 1. тачка 3. ЗПП. Међутим и по оцени другостепеног суда предлог за понављање поступка је неблаговремен, јер туженом није могло бити непознато да након 05.10.2015. године има само сувласништво на спорном стану у улици ... број .., а не власништво тим пре што произлази да је адреса становања туженог управо на адреси овог стана, преко које адресе, између осталог, стиже решење о порезу на имовину физичких лица па је животну нелогично да је сопствена истрага туженог уследила тек када је добио предлог

за физичку деобу стана. У односу на Вибер апликацију, закључује да тужилац није пружио доказе када је сазнао за смрт ЋЋ већ само доказ када је свом пуномоћнику преко ове апликације послао Извод из матичне књиге умрлих за тужиљу.

Одредбом члана 426. тачка 3. ЗПП прописано је да поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се по предлогу странке понови ако је у поступку као тужилац или тужени учествовало лице које не може да буде странка у поступку или ако странку које је правно лице није заступало овлашћено лице или ако парнично неспособну странку није заступао законски заступник или ако законски заступник, односно пуномоћник странке није имао потребно овлашћење за вођење парнице или за поједине радње у поступку, осим ако вођење парнице, односно вршење појединих радњи у поступку није било накнадно одобрено, док је тачком 10. предвиђено као разлог за понављање поступка ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла да буде донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку.

У конкретном случају предлог за понављање поступка од 30.12.2019. године заснован је на одредби члана 426. став 3. и 10. ЗПП, а као доказни предлози у односу на датум сазнања за нову чињеницу односно смрт тужиље, тужена је поред Вибер апликације предложила и саслушање сведока ЗЗ из ... . Међутим, у односу на овај доказни предлог изостали су разлози за оцену благовремености предлога за понављање поступка сходно одредби члана 428. ЗПП која прописује рок за подношење предлога за понављање поступка и од када он тече зависно од разлога због којих се тражи понављање поступка.

Како је у конкретном случају погрешном применом наведених одредаба Закона о парничном поступку одлучено о предлогу за понављање правноснажно окончаног поступка, Врховни суд је на основу члана 426. став 1. у вези члана 412. став 5. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**